

ข้อคิดยามเช้า วันอังคาร ที่ 24 มีนาคม 2015

เราพร้อมที่จะการ
ก้าวเดินไปกับพระเยซูเจ้า
บนเส้นทางสู่ไม้กางเขนแล้ว
หรือยัง?

เรากลัวที่จะสละ
ทุกสิ่งที่เราเป็นและเราเป็น
หรือไม่?

พระเยซูเจ้าทรง
เรียกร้องจากเรามากเกินไป
หรือเปล่า?

เราอาจคิดว่าใน
ฐานะพระบุตรของพระเจ้า
มันเป็นเรื่องง่ายสำหรับ
พระองค์ใช่ไหม?

เราไม่ควรลืมว่าพระเยซูเจ้า ทรงเป็นเหมือนเราทุกอย่าง ยกเว้นบาป จึงไม่แปลกที่พระเยซูเจ้าจะทรงรู้สึกกลัว
และ หวั่นไหว เมื่อทรงคิดถึงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นกับพระองค์

“บัดนี้ จิตใจของเราหวั่นไหว เราจะพูดอะไรเล่า จะกล่าวว่า
ข้าแต่พระบิดาเจ้า โปรดช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากเวลานี้กระนั้นหรือ?”

(ยน 12:27)

ผู้เขียนจดหมายถึงชาวฮีบรูบอกเราในทำนองเดียวกันว่า

“ขณะที่พระเยซูเจ้าทรงพระชนม์ชีพบนแผ่นดินนี้ พระองค์ทรงอธิษฐาน
ทูลอ้อนวอนคร่ำครวญ และ ร่ำไห้ต่อพระเจ้า
ผู้ทรงสามารถช่วยพระองค์ให้พ้นความตายได้”

(ฮบ 5:7)

การสละตนเองอย่างสิ้นเชิงไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับพระเยซูเจ้าเลย มันเกิดขึ้นหลังจากการอธิษฐานภาวนาที่ยาวนานในสวนเกทเสมีนี่ เหตุที่ไหลออกมาเป็นโลหิตและความหวาดกลัวที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในที่สุด พระองค์จึงสามารถกล่าวว่

“ถ้าเป็นไปได้ ก็ขออย่าให้เป็นไปตามใจข้าพเจ้า
แต่ให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด”
(มธ 26:39)

ผู้เขียนจดหมายถึงชาวฮีบรูบอกเราเช่นกันว่า

“ถึงแม้ว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระบุตร
ก็ยังทรงเรียนรู้ที่จะนอบน้อมเชื่อฟังโดยการรับทรมาน”
(ฮบ 5: 8)

และผลที่ตามมาคือ พระองค์

“ทรงกลับเป็นผู้บันดาลความรอดพ้นนิรันดร์แก่ทุกคน
ที่ยอมนอบน้อมเชื่อฟังพระองค์”
(ฮบ 5:9)

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน
พระสังฆราชขอแซฟ ลีอชัย ธาตุวิสัย
ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี